

1. 4. 279

O

IOANNIS LAMI
 PVBLICI IN ACADEMIA FLORENTINA
 HISTORIAE SACRAE ET ECCLES. PROFESSORIS
 ET BIBLIOTHECAE RICCARDIANAE PRAEPECTI
 IN ANTIQVAM TABVLAM AHENEAM
 DECVRIONVM NOMINA ET DESCRIPTIONEM CONTINENTEM
 ET IN PRIVATO AMPLISS. DYNASTAE SENAT. EQVITIS
 VINCENT. MAR. RICCARDI
 PATRICI FLORENTINI
 MVSEO ADSERVATAM
 OBSERVATIONES.

FLORENTIAE. ANNO MDCCXLV.
 TYPIS REGIAE CELSITVDINIS
 CENSORIBVS ADPROBANTIBVS.

IN ANTIQVAM TABVLAM AHENEAM OBSERVATIONES.

N dominium, ac proprietatem, Viri Amplissimi, & undecumque Conspicui, *Vinc. Mar. Riccardii*, Dynastae, & Senatoris, & Equitis, Florentini nobilissimi, munifici doctorum hominum patroni, & eruditae antiquitatis amatoris & investigatoris sollicitissimi, post varios casus, rerumque discrimina, transiit aeneae Tabula, quae Decurionum, fortasse Canusinorum, nomina descripta continet, [Canusinorum, dico, quod *Henr. Norisius* Cardinalis eruditissimus, in sua *Epistola Consulari*, in agro Canusino eam Tabulam repertam fuisse refertur] & quae insigne, & longe pretiosissimum, & plane singulare, antiquitatis monumentum habenda est. Quamobrem a Viris Principibus non sine prodiga immanis pretii oblatione expetita illa fuit, sed frustra semper; donec ab magnanimo *Riccardio* prudenter fortunateque comparata est. Itaque operae pretium me facturum arbitratus sum, si, quando eam apud me habere, & considerare, & admirari, ex singulari tanti Viri, & Domini mei, indulgentia licet, meis observationibus quibusdam, prope extemporalibus, iterum in lucem ederem, & Eruditorum oculis gratissimum spectaculum exhiberem. Iterum quidem dixi, nam, laudato *Norisio* auctore, anno a Christi ortu MDCCLXXXI, eius imagine aeri incisa publici iuris facta iam fuerat; quod quidem & eo confirmatur, quod, quum aereum ipsum *Aretympu* in eiusdem Clarissimi Senatoris *Riccardii* manus pervenerit, ab eo usque tempore scalpello aes incidente descriptum fuisse, ut *Norisius* adfirmat, ex ipsa *avresq* evidentissime constet. Quid quod celeberrimus *Jacobus Sponius* in Miscellaneis, & pereruditus *Raphael Fabrettus* in sua veterum Inscriptionum Sylloge, hanc eandem integram Tabulam deinde in vulgus prodiderunt? Verum quidem est, Marchionum *Riccardiorum* aedes peramplas, atque magnificas, innumerus cultae antiquitatis reliquias, & monumentis, iam a seculo XVI *Riccardo Riccardio*, Vito eruditissimo, curante, diratas, exornatasque fuisse; atque exinde ab aliis, & in praesens praecipue, ab hoc praestantissimo *Museo* *Vincenzo Maria*, huiusmodi omnigenis aeternitatis donarius & anathematis locupletatus esse, & in dies locupletari; at nullum forte aliud verustum monumentum ab *Riccardiis* adquisitionum cum hac Tabula conferri queat, seu conservationem, & integritatem; seu materiam non ita obviam, atque vulgarem; seu magnitudinem Tabulae prope singularem consideremus. Ipse quidem Viro Praestantissimo gratulor, quod *Aretympu* adeo insigne, ac praeclarum, in privata sua, sed rarissimarum huiusmodi antiquitatis reliquiarum praedivite, gaza esse voluerit; Florentiae quoque non minus gratulor, quod *Riccardiorum* Dynastarum cura, & diligentia, huiusmodi ornamentis in dies locupletior evadat; mihi autem maximo opere gaudeo, quod, ex tantorum Virorum magnificentia, in venerandae vetustatis penetralia latior usque aditus pateat. De Tabulae mensura, latitudine scilicet, & altitudine, nihil heic dicam, quum possit quilibet ex adposita eius imagine, aequali prorsus *avresq*, & quamissimilima, easdem dimetiri. Ante quam tamen ad alia gradum facio, Inscriptionem ipsam heic iterum describere iuvat, ut commodius, faciliusque, ab omnibus legatur, quum usitatis characteribus exhibeamus.

A 2

L. M.A.

L · MARIO · MAXIMO · II · L

M · ANTONIVS · PRISCVS · L · ANNIVS

NOMINA · DECVRIONVM · IN AERE ·

PATRONI C.C.V.V.

APP. CLAVDIVS IVLIANVS
T. LORENIVS CELSVS
M. AEDINIVS IVLIANVS
L. DIDIVS MARINVS
L. DOMITIIVS HONORATVS
M. ANTONIVS BALBVS
M. STATIVS LONGINVS
L. PONTIVS VERVS
C. BETITIIVS PIVS
C. GAVIVVS MAXIMVS
C. FURIIVS OCTAVIANVS
L. BRVTTIIVS PRAESENS
C. BRVTTIIVS CRISPINVS
.....
C. IVNIVS NVMDIANVS
M. PAPIRIIVS CANDIDVS
L. CAECILIIVS MAXIMVS
Q. CAELIVS FLAVIANVS
L. LVCILIIVS PRISCILIANVS
L. PONTIVS BASSVS
L. PONTIVS MAVRICVS
M. ANTONIVS CRISPINVS
TL. IVLIVS LICINIANVS
C. SVLPICIIVS ARRENIANVS
C. LICINIVS LICINIANVS
L. VALERIVS TVRBO
L. FLAVIVS LICINIANVS
P. MARCIIVS MAXIMILLIANVS
M. STATIVS PATRVINVS
M. STATIVS LONGINVS. IVN
M. VALERIVS TVRBO IVN

PATRONI . E.E.Q.Q.R.R

P. GERELLANVS MODESTVS
T. LIGERIVS POSTVMINVS
T. MVNATIVS FELIX
T. FLAVIVS CROCALIANVS
C. GALBIVS SOTERIANVS
T. AELIVS RVFVS
T. AELIVS FLAVIANVS
Q. COELIVS SABINIANVS

QVINQVENNALICI

T. LIGERIVS POSTUMINVS
T. ANNAEVS RVFVS
L. ABVCCIVS PROCVLVS
T. AELIVS RVFVS
T. AELIVS FLAVIANVS
M. ANTONIVS PRISCVS
L. ANNIVS SECVNDVS

ALLECTI INTER QVINQ

C. GALBIVS SOTERIANVS
L. ABVCCIVS IVLIANVS
C. SILIVS ANTIIVS
P. AELIVS VICTORINVS

II VIRALICI

A. CAESELLIVS PROCVLVS II
L. FAENIVS MEROPS . II.
L. ABVCCIVS MAXIMIANVS
Q. IVNIVS ALEXANDER . II.
M. ARMILIVS MARCELLVS
C. IVLIVS HOSPITALIS
L. MARCIIVS FORTVNATIANVS
C. FVLVIVS SATYRVS
P. LIBVSCIDIIVS VICTORINVS
Q. FABIIVS FELICISSIMVS
L. AELIVS ANTONIVS
L. HERENNIVS ARESCVSIANVS
T. CVRIVS SALVIANVS
A. KANVLEIVS FELICISSIMVS
L. AELIVS ANTONIVS
L. HERENNIVS ARESCVSIANVS
T. CVRIVS SALVIANVS
A. KANVLEIVS FELICISSIMVS
P. SERGIIVS BASSAEVS
P. GRAECIDIIVS FIRMVVS
M. ATHANIVS FELICISSIMVS
C. VIBIVS OCTAVIANVS
TL. CLAVDIVS ONESIMIANVS
L. ANNIVS PIVS
Q. IVNIVS ONESIPHORVS
C. LVCRETIVS VENVSTVS
A. FABIIVS CASSIANVS
L. TRICCIIVS APOLLINARIS
M. AFRONIVS PRIMVS
P. ESQVILIVS SILVANVS
Q. IVNIVS RVSTICVS
P. CLODIIVS DASIMIANVS
L. ABVCCIVS FELICIANVS

ROSCIO · AELIANO -- COS- · SECVNDVS · II VIR · QVINQVENN- NCIDENDA · CVRAVERVNT ·

AEDILICII

T. FLAVIVS CROCALIANVS
C. ENNIVS MARCIANVS
SEX. TEDIVS PRISCVS
P. GRAECIDIVS IVSTVS
TI. CLAVDIVS CANDIDVS
M. SERVILIVS HELIVS
T. ARTORIVS MINERVALIS
L. HERENNIVS CRESCENS
T. FLAVIVS MARINVS
L. CLATIVS SECVNDINVS
L. ABVCCIVS EVRYALVS
P. MARCIVS CARPOPHORVS
L. DASIMIVS PRISCVS
Q. FABIVS THALAMVS
T. CLAVDIVS EVTYCHIANVS
M. SEMPRONIVS SABINIANVS
C. ENNIVS PRISCIANVS
L. FAENIVS MEROPS. IVN.
M. ANTONIVS VINDEX

QVAESTORICII

L. CEIVS ASCLEPIODOTEANVS
L. ABVCCIVS LABERIANVS
D. BALONIVS FELIX
T. FLAVIVS IVSTVS
T. FLAVIVS QVINTIO
M. SAVFEIVS CONSTANS
M. MARCIVS IANVARIVS
P. SERGIVS AVGVRIVS
M. AVRILIVS ACRISIVS
PEDANI

Q. FABIVS FABIANVS
L. VIBIVS IVVENTIANVS
P. GRAECIDIVS VESTINVS
P. CARINATIVS AGATHANGELVS
C. TERENTIVS PRISCINVS
C. POMPONIVS CVPIEVS
C. PETICIVS DIONYSIVS
SEX. CALPVRNIVS AEMILIANVS
L. NOVIVS ALTICVS
C. VIBIVS SATVRNINVS
P. FACILIVS CHRYSOMALLVS
T. POMPONIVS FELIX
M. AVRELIVS MAXIMVS
P. AGRIVS PIETAS
Q. IVNIUS SILVANVS
A. KANVLEIVS ONESIMIANVS
T. POMPEIVS VITALIS

C. FVFIDIVS RVFVS
T. POMPEIVS ALEXANDER
C. LVCRETIVS VENNVSTVS. IVN
C. IVLIVS STACHYS
M. ATHANIVS FELIX
L. HERENNIVS CELSVS
D. SATRENIVS SATRENIANVS
T. POMPEIVS ATTALVS
P. ESQVILIVS SILVANVS
TI. CLAVDIVS ONESIMIANVS IVN
Q. IVNIVS MYSOGENES
P. RVTILIVS TERTVLLINVS
T. CLAVDIVS VERVS
M. VPIVS ANTHIMVS
P. PVBLICIVS MAXIMVS

PRAETEXTATI

T. FLAVIVS FRONTINVS
B. IVLIVS HOSPITALIS IVN
L. ABVCCIVS PROGVLVS IVN
M. AVRELIVS MARVLLVS
L. AELIVS NECTAREVS
T. EGGIVS MAXIMVS
C. VIBIVS MARCELLVS
P. PVBLICIVS MAXIMVS. IVN
L. ANNIVS RVFVS
L. TRICCIVS APOLLINARIS IVN
M. AVRELIVS IVLIVS
M. AVRELIVS AGRIPPINVS
L. ATTIVS IANVARIVS
C. GALBIVS ATTICILLIANVS
C. VIBIVS FAVSTINVS
T. POMPEIVS ASCLEPIVS
L. TIMINIVS PONTICVS
M. AVRELIVS VALENS
C. GALBIVS AMANDVS
M. SERVILIVS MARCELLVS
M. GAVIVS RVFVS
L. DASIMIVS IVSTVS
Q. IVNIVS TROPHIMIANVS
T. FLAVIVS SILVINVS
TI. CLAVDIVS FORTVNATIVS

Antequam etiam ad Tabulam hanc enarrandam adgredior, lubet heic describere, quae de ea laudatus Henr. Norisus in sua *Epistola Consulari* habet, & sunt quae sequuntur: Anno V. 976. Christi. 223. annum in fastis signarunt Maximus & Aelianus. Panvinus Maximi, uti erat in fastis, cognomine tantum scripto, Papirium Aelianum alterum nuncupat. Idem omnino scribit Leunclavius. Vtrumque Consulem exhibet Tabula abenea in agro Canusino nuper reperta, quam anno 1681. Venetiis vidi, eandem mihi indicante Illustrissimo, & Excellentissimo Domino Iulio Iustiniano D. Marci Procuratore, antiquissimae familiae nobilitate, eximia eruditione, veterum monumentorum perita, & quod in magna fortuna rarum, prompta ac facili comitate, domi, forisque conspicuus. In ea, inquam, grandiori Tabula initio statim legitur:

L. MARIO . MAXIMO . II. L. ROSCIO . AELIANO . COS

M. ANTONIVS - PRISCVS . L. ANNIVS . SECVNDVS . II. VIR . QVINQVENN

NOMINA . DECVRIONVM . IN . AERE . INCIDENTA . CVRAVERVNT

Ibi recitatur postea catalogus Patronorum, Magistratuum, ac Decurionum, Coloniae, qui videri potest in exemplari Venetiis aereis formis edito, literis ad amussim prototypi delineatis. His habemus praenomina, ac familias Consulum, itemque alterum L. Marii Maximi Consulatum, quem post Prosperum, ac Cassiodorum, Panvinus, & exscriptor Leunclavius, ceterique, omiserunt. Vnus Idacius recte in fastis scribit: Maximo II. & Aeliano. Exstant in Codice Iustiniano plurima rescripta Imperatoris Alexandri Severi. L. 3. de transact. L. 2. 3. de fide instrument. L. 6. de edendo, L. 8. de inoffic. testam. L. 4. ad S. C. Velleian. L. 5. qui petant tutor. L. 6. 7. de admin. tutor. L. 1. ubi pupilli, L. 3. de servit. L. 10. de evict. & alia passim, quae signantur data, aut proposita, Maximo II. & Aeliano Consulibus. Auctor est Dio. lib. 78. Macrinum Augustum detulisse Praefecturam Urbis Advento, qui cum, ob literarum imperitiam, pessime eo munere fungeretur, factum est, ut non multo post eius loco Praefecturam Urbanam Mario Maximo tribueret, qui anno Christi 218. nempe quinto ante secundum suum Consulatum, Praefectus Urbis fuit. Inferius etiam recitat, quae idem Macrinus, post rebellionem Antonini Elagabali, scripsit Maximo Praefecto Urbis. Num hic idem fuerit Marius Maximus, qui plurimum Imperatorum vitas in literas misit, ac laudatur a Capitolino cap. 15. in Pertinace, a Lampridio in Commodo cap. 18. a Vulcatio in Avidio cap. 6. a Spartiano in Hadriano cap. 20. in medio relinquo. Equidem Vossius lib. 2. de Historicis Latinis cap. 3. recte observat, Marium Maximum vitam quoque Alexandri Severi descripsisse, teste Lampridio cap. 48. in Alexandro; illum vero nusquam memorari a Scripturibus, qui successorum Alexandri gesta enarrarunt, ut plane videatur eodem Alexandro imperante floruisse. Panvinus Aelianum Marii Maximi collegam Papiriae genti deputavit, quod Aelianus Consul A. V. 940. Commodo Imperatore, Papirius dicebatur. Verum exstat Romae Inscriptio apud eruditiss. Fabretum, in qua laudatur Traianus TRIB. POT. IIII. COS. IIII. DESIG. ... eaque dicitur dedicata IIII. K. IAN.

L. ROSCIO . AELIANO

TI. CLAVDIO . SACERDOTAE . COS

Ha-

Habemus hic Consules sufficiens postrema parte anni Christianae epochae 100. post biestrem consulatum C. Plinii, ac Tertullii Cornuti; illorum autem primus L. Roscius Aelianus dicebatur, uti & collega postea Marii Maximi, & Consulari Rosciorum gente natus. Ex Norisio huius Tabulae, & Inscriptionis notitiam hausit vir doctissimus Antonius Pagius, cuiusque meminit ad annum Aerae Vulgaris cccxiii. his verbis: Ad numerum I. Cos. L. Marius Maximus II. & L. Roscius Aelianus, ut ostendit Card. Norisius ex Tabula Aenea nuper reperta, & ex variis Codicibus Iustiniani rescriptis, in quibus Maximus cum nota numerali effertur. Raphael autem Fabricius pag. 598. & 599 ubi de Aedinia gente agit, non tantum huius Tabulae meminit huiusce verbis: Huius mentio in lamina ista Canusina Col. I. ex qua Eminentissimus Norisius nomen secundi Consulis Lucii Roscii Aeliani emendavit, qui a Pagio (in Dissertatione Hypatica) cum Panvinio, & Lennelavio, Papirius Aelianus dicitur; verum etiam integram ipsam Inscriptionem retulit. Sed iam tempus est ea exponendi, quae in hanc Inscriptionem breviter commentatus sum.

L. MARIO MAXIMO II.

De gente *Maria* multa habent scitu digna *Fal. Vrsinus, Carol. Patinus, & Thesaurus Morellianus*, qui de Familiis Romanorum agunt, ad quos Lectorem amandamus, ne superflua eum prolixitate teneamus. Multas quoque Inscriptiones ad *Mariam* gentem pertinentes legere est apud antiquorum Epigrammatum Collectores, ut *Gruterum, Reinesium, Gudium, Muratorium*, aliosque, quas haec referre nostra parum interest. *Lucii* praenomen *Mariae* genti usitatum fuisse, evincunt eadem Inscriptiones apud eisdem Collectores, & numi quidam ipsi, quos *Vrsinus, & Morellianus Thesaurus*, exhibent. Sed iam ad nostrum *L. Marium Maximum* Consulem deveniamus. De eo, uti Consule, loquitur Inscriptio apud Clarissimum *Muratorium*, quae ita habet:

IN MD. D. PRO
SALUTE IMP. SEVERI
ALEXANDRI. AVG. DEO
APOLLINI. DYSEIOLVS
OLO DE MILITES. LEG
XXX. V. V. P. F. SVE. CVRA
AGENT. T. F. APRI. COM
MODIANI. LEG. AVG. P. P. 2
CANVTI MODESTI LEG
LEG. SEPT. MVCATRA.
IMAG. ET SEPT. GALLUS
ET SEPT. DEOSPOR. ET SEPT
SAMNVS. 2. SEPT. MVCATRA
CANDIDATI. V. S. L. M.
MAXIMO. ET AELIANO COS

Ad hanc Inscriptionem laudatus *Murarius* haec adnotat: *Albingius in Notitia Germ. Infer. legit in postrema linea MAXIMO II. ET AELIANO COS*
In

In quarta habet DYS PROCVLVS. In nona CANNVTI. In undecima CALLVS. In decimagnarta SAMVS. Haec ille. In Fastis autem Consularibus a Norisio post Epochas Syromacedonum editis ita legitur: Maximo & Aeliano Mer. X. Fasti Idatiani habent: Maximo II. & Aeliano, seu Heliano. Bucherianus Catalogus: Consulatu Maximi, & Aeliani. Hic autem Consulatus incidit in annum a Christi ortu CCXXIII. Alexandri Severi primum, & secundum. Aliae Inscriptiones apud eundem Muratorium.

L. MARIO MAXI
MO. V. C. PRAEF
VRBI. COS
Q. ATTIVS. Q. F
SABINVS
OE MER

IOVI. O. M. ET
FIDEI. CAND. SACR
PRO. SALVE
L. MARI. MAXIMI
C. V. PRAEF VRB
COS. SVFFRAGATOR
Q. ATTIVS COLL
F. C.

Ad hanc ultimam Inscriptionem ita Sponius in Miscellaneis Erudita Antiquitatis: *Candidati ii erant, qui Magistratum aliquem petebant, ita dicti, quod candidis vestibus creta dealbatis utebantur, a quibus fidem exigi non mirum est. Virtutes autem pro Diis habebantur. Hinc Fidei publicae dedicatum marmor legimus apud Gruterum. Lucius hic Marius Maximus C. V. id est, Consularis Vir, Praefectus Vrbi & Consul, vel Consul Suffragator, vocatur. Suffragator idem existimo esse, ac suffectum. Ii scilicet qui succedebant in locum Ordinarios, qui ante exaltum annum moriebantur. Sic posteriori aevo Episcopi Suffragatores & Suffraganei dicti, Vicarii, & Adiutores Episcoporum Metropolitanorum. Si autem res ita habet, haec Inscriptio non pertinet ad hunc L. Marii Maximi Consulatum, in quo Collegam habuit L. Roscium Aelianum; sed ad alium Consulatum, in quo eius Collega fuit Q. Attius, qui, quum in Fastis Consularibus non reperiat, forte Consul subfectus fuit. Occurrit quidem in Fastis Consularibus C. Attius Sabinus Cos. II. anno Ch. cccxvi. nec mirum, novumque, esset, praenomen eiusdem hominis diversimode in diversis scripturis legi; sed si L. Marius Maximus fuit hoc anno Consul subfectus una cum Q. seu C. Attio Sabino, in locum Cornelii Anulini vita sancti succedens; non video quomodo hoc anno Praefectus Vrbi esse potuerit; quum haec dignitas duobus post annis ei conlata fuerit, ut mox videbimus. Si autem haec constant, alii Maximi, qui ante annum CCXXIII. in Fastis Consularibus signantur, anno scilicet ccvii & clxii. noster Maximus esse non possunt; sin vero minus, licet ad decrepitam senectutem pervenire interdum homines videamus, tamen probabilius, ac verosimilius existimaverim, illum*

Ma-

Maximum fuisse, qui anno cccvii una cum *Apro* Consulatum gessit, ad quem quidem Consulatum sequens Inscriptio pertinet apud *Gruterum pag. ciii 6.*

V. IDVS IVNIAS
APRO ET MAX
COSS

Si illud V. C. *Virum Consulare* significat, ut *Sponius* censet, oportet & ut ante annum cccviii Consul ille fuerit, aut saltem ante hunc annum, quo fuit Consul Suftragator; adeoque noster *Maximi* Conselatus non secundus, sed tertius, esset, contra *Fallorum*, & Inscriptionum fidem: sed forte V. C. *Virum Clarissimum* denotat, quo titulo Praefectus Vrbi donari potuit, prout ex aliis vetustis Epigrammatis colligi posse videtur. Post haec de *L. Marii Maximi* Consulatus disputata, ad aliam eiusdem dignitatem considerandam gradum faciam, hoc est, Praefecturam Vrbs, qua *Maximus* ille insignitus fuisse videatur ex Inscriptionibus, quas superius protulimus; in iis enim *L. Marius Maximus*, & *Vir Clarissimus Praefectus Vrbi* dicitur, & c. s. hoc est Consul, nominatur; alius autem *Marius Maximus* Consul non occurrit. *L. Marium Maximum* Praefectum Vrbi renunciatum fuisse a *Macrimo Augusto* anno a Christi ortu cccviii auctores sunt *Norifius*, & *Tillemontius* in *Macrimo* §. vii & in *Alexandro Severo* §. xxvi. At, ut vidimus, horum numeri constare non videntur, si *Attio Sabino* Consule iam Praefectura Vrbs ille fuit decoratus, hoc est anno cccvi. Sed fortasse *Q. Attius Collega Marii Maximi* alius fuerit a *Q. Attio Sabino* Consule ordinario; & tam *Q.* ille *Attius*, quam *Marius Maximus*, Consules ambo subiecti fuerint anno cccxiii *Norifius*, unum, eundemque *Maximum* Consulem, & Praefectum fuisse adseveravit; & hunc ipsum *Marium Maximum*, esse etiam illum Historicum, qui saepius ab Histor. Augustae Scriptoribus laudatur, credidit *Henr. Valesius* ad *Ammianum Marcellinum*, & probabile putat *Tillemontius* in *Alexandro Severo* §. xiv. & quidem aetas, & nomen quammaxime conveniunt; sed *Norifius* triplex. De *Mario* autem *Maximo* Historico ita *Isaac. Casaubonus* in Notis ad *Spartianum* in Vita *Hadriani* scribit: *Marius Maximus, Historiae Augustae Scriptor, inter primos e Latinis, unde pleraque constat desumpta, quae huius continentur libris, ad Alexandrum usque Severum, in quo Principe videtur Marius scribendi fecisse finem, ipse, nisi fallor, eorum temporum aequalis. Opus suum in septenorum librorum tomos aliquot tribuerat: nam alibi eum Spartianus in primo Septenario laudat. Scribit Ammianus Marcellinus: fuisse suo saeculo multos, qui in summo veterum omnium Scriptorum fastidio, hunc solum ex Historicis, ex Poetis unum Iuvenalem, mirarentur, ac studiose leclitarent. Qui si iudicio pari Maximi Historiam, ac Iuvenalis Satiras, probarent: nae adum male nobiscum, quibus eius viri omnia monumenta perierunt. Sed non omnium de tanta Marii Maximi praesentia idem fuit iudicium; nam Flavius Vopiscus Scriptor elegantissimus, longe aliter de eo pronunciat libelli eius initio, quo Firmum, & alios tres minusculos Imperatores, posteris tradidit. Laudatur Marius Maximus & a veteri Iuvenalis Interprete. Haecenus ille. Io. Gerardus Vossius autem Libro II. de Historicis Latinis Cap. III. haec literis mandavit. Proxime etiam post Severi Alexandri tempora fuit, quantum videre possum, Marius Maximus. Priorum enim vias composuit; eorum, qui consequuti, ut arbitror, neminis. Vitam edidit Traiani, ut testis est Lampridius. Videtur ex*

ea esse, quod de damnatione Palsurii Consularis vetus Iuvenalis Scholiastes refert in Satiram IV. Etiam vitam scripsit Hadriani, ut tribus, quatuorve, locis Spartianus in Hadriano, & Lampridius in Alexandri Severi vita, indicat. Item vitam Aelii Veri, ut ex eodem constat Spartiano. Item Antonini Pii, ut auctor Capitolinus; & vitam M. Antonini Philosophi, uti Vulcatius in Cassii vita testatur: qui semel iterumque secundum de Vita Marci Antonini librum advocat. Item Commodi, teste Lampridio in huius vita. Et Pertinacis, teste Capitolino in vita eius. Et Severi, ut auctor Spartianus in vita illius: item Capitolinus in Albino, his verbis: Quae qui diligentius (de Severo) scire velis, legat Marium Maximum, de Latinis Scriptoribus: de Graecis, Herodianum: qui ad fidem pleraque dixerunt. Iterum Spartianus in Geta, ubi legas: De Getae vita, & moribus. In vita Severi: Marius Maximus primo Septenario satis copiose retulit. Item vitam Heliogabali scripsit, quod disertim in monstri huius vita Lampridius ait: & Alexandri Severi: ut idem in Severo dicit. De eodem sic Vopiscus in quatuor Tyrannis: Marius Maximus Avidium Macrini temporibus, Albinum, & Nigerum, Severi, non suis propriis libris, sed alienis, innexuit. Et mox: Marius Maximus, homo omnium verbosissimus, & Mythis historicis se voluminibus implicavit. Unde videmus, Vopiscum hanc magni hunc Maximum fecisse. Alii tamen, ut nomine, sic re ipsa, Maximum esse arbitrantur, ut ostendit locus iste Ammiani Marcellini lib. xxviii. Quidam detestantes, ut venena, doctrinae, Iuvenalem, & Marium Maximum, curatior studio legunt, nulla volumina, praeter haec, in profundo otio contrahentes. Sed Vopisco credere malumus, praestantius iudicii Scriptori, quam istis, qui eruitionem venenum putarent. Atque haec quidem Vossius, a quibus non absumpta habet Tillemontius, Valefi autem ad Ammiani Marcellini librum xxviii haec de Mario Maximo habent: Marius Maximus Vitas Caesarum scripsit, ut ex Spartiano, & Scholiaste Iuvenalis notum est. Fuit autem Praefectus Urbi, imperante Macrino, ut scribit Dio in libro lxxxvi. & successit Adepto Praefecto Urbi, ut idem Dio testatur. Alius Marius Maximus, sed Duplicarius Legionis II. Parthicae Severianae occurrit in Inscriptione Doniana Claf. vi. 91.

L. ROSCIO AELIANO COS.

De gente Roscia iidem illi Scriptores Antiquarii, quos pro Maria gente superius laudavi, agunt, numum in medium producentes, in quo L. ROSCIUS FABATUS memoratur; & Inscriptiones plures ad Rosciam gentem pertinentes reperire est apud antiquorum Epigrammatum Editores, in quibus & Lucii praenomen frequens occurrit. In Fastis Consularibus, ut vidimus, Aelianus tantum nominatur; & quamquam Aeliani alii Consules non multo ante in iisdem Fastis recensentur, anno scilicet cxxxvii. quo Consules fuerunt, Crispinus, & Aelianus; & anno cxxxiv. quo eandem dignitatem Marullus, & Aelianus obtinuerunt: non tamen eundem esse L. Roscium Aelianum hunc existimandum est; nam in hac nostra Tabula Consulatus numerus omittitur, quod quidem luculenter indicat, hunc eius Consulatum, quem cum Mario Maximo gessit, primum fuisse. L. Roscii Aeliani Consulis mentio quoque habetur in Inscriptionibus vetustis a Muratorio adlatis, quae sunt inaequales. Prima vero Inscriptio apud Muratorium pag. ccclv. an vere ad Consulatum spectet dubitantem, ita habet.

LARIUS AVGVSTIS ET GENIS CAESARVM

IMP. CAESARI D. NERVAE FILIO NERVAE TRAIANO AVG. GERM. PONTIFICI MAXIMO
TRIB. POT. III. DESI.

PERMISSV C. CASSI INTERAMNANI PISIRANI PRISCI PRAETORIS AEDICVLAM REG. XIII.
VICI CENSORI MAGISTRI ANNI

VEIVSTATE DILAPSAM IMPENSA SVA RESTITVERVNT IDEM PR. PROBAVIT

L. ROSCIO AELIANO — L. CERENIVS L. LIB. HERMES M. LIVIVS D. LIB. DONAX DEDIC

TI. CLAVDIO SACERDOTAE P. RVTILIVS P. F. PRISCVS L. CORANIVS L. LIB. EVARISTVS III. K. IAN.

Cl. *Muratorius* pag. ccclv. duplicem haec haberi Inscriptionem opinatur, alteram altera vetuliorem; priorem positam anno Christi C. quum *Aedicula regionis quartaedecimae Vici Censorii* dedicata fuit *Larius Augustis*, & *Genis Caesarum*; posteriore vero; quum Aedicula illa, vetustate conlapsa, restituta est *L. Roscio Aeliano*, & *Ti. Claudio Sacerdote* Consulibus, ut ei videtur; nam in laterculis Consulium gemina haec nomina coniuncta minime occurrere, ait. At quid opus duplicem hanc Inscriptionem censere? Nonne satis fuerit cum *Noriso*, & pererudito *Dominico Mansio*, arbitrari, Inscriptionem hanc totam ad annum Christi C. pertinere? & hocce *L. Roscium Aelianum*, & *Ti. Claudium Sacerdotem*, alios, diversosque esse a *Lucio Roscio Aelianis*, & *Sacerdotibus*, qui posterioribus temporibus in Fastis Consularibus occurrunt, ut recte ac sapienter opinatur *Norifus*? Fallitur enim *Mansio*, dum scribit, hunc *L. Roscium Aelianum* eundem adfirmari a *Noriso*, atque illum, qui anno ccxxiii. una cum *Mario Maximo* Consul fuit; quum *Norifus* tantum scribat, utrumque eadem nomina habuisse, & ex eadem *Roscia* Consulari gente fuisse. Nimum temporis intervallum inter annos c. & ccxxiii. intercedit, pro vitae humanae modulo. Insuper observandum est, eundem *Muratorium* eandem Inscriptionem paullo aliter retulisse etiam pag. cccxv. nec ibidem veritum esse, ne non tota eiusdem esset vetustatis. Eadem esse videatur legendi, quae prius apud *Fabretum* fuerit, qui eam edidit in Synagmato de Columna Traiani *Cap. ix.* & deinde in Museum Cardinalis *Alexandri Albani* translata, ac tandem in aedes Capitolinas inuenta est. In hac demum non est dubitandum, quin *L. Roscius Aelianus*, & *Ti. Claudius Sacerdos*, Consules fuerint, quum post eorum nomina cos. adponatur, ut etiam *Norifus* legit; quicumque autem in Museo *Albaniano* hoc Epigramma exscripsit, illud cos. omisit; nisi hodie potius extitit, aut fractum est. Itaque nulla causa subest, cur an hi Consules fuerint dubitemus, nec eos ad annum C. referamus. Insuper non statim, quod hic *Sacerdos* praenomen, ac nomen, *Ti. Claudium* habuerit, censendum est, etiam illum *Sacerdotem*, qui Consul anno ccxix. scribitur, isdem praenominibus insignitum fuisse; quum & *Licinius Sacerdos* Consul alicubi occurrat. Itaque hanc colligendum esse videtur, hanc Inscriptionem nihil ad nostrum *L. Roscium Aelianum* attinere. Pertinet tamen ad ipsum Inscriptio, quam superius, quum de *Mario Maximo* agebamus, produximus, quemadmodum illie exhibita Faكتورum Consularium testimonia. *Aelianus* quidem alios per haec tempora fuit Sophista percelebris, & qui idem esse potest, ac ille, qui de varia historia, & de animalibus, scripsit; sed quum *Claudius Aelianus* appellaretur, idem, ac noster *Roscius Aelianus*, esse non potest. Alium *L. Roscium Aelianum* invenio apud *Muratorium* pag. mdxxxvi. sed cognomine *Paculi* adiecto. Inscriptio ita habet.

D. M
M. ARMAERONTIS
PERMISSV
L. ROSCI AELIANI
PACVLI
VIRVS SIRI
FECIT

Alius item *Roscus Paculus Aelianus* habetur in Inscriptione apud *Gruterum* pag. xviii. quaeque integrior, & emendatior profertur a *Norizio* in *Epistola Consulari*.

IOVI O. M
CONSERVATORI. POS
SESSIONVM. ROSCIOR
VM. PACVLIAELIANI. N. COS
ET. RASSAE. FILIORVMQVE
EOR. EX. VOTO. L
ROSCIVS. EVBVLVS. NVTRIT
ET. PROCVRAT. CVM. P. ROSCIO
FIRMO. LIE. PROC. EOR

In latere autem basis scriptum est.

D. IIII. NON. MART
IVLIANO II. ET. CRISP....
COS

Haec Inscriptio posita est anno ccxiv. anno scilicet primo a Consularu *L. Roscii Aeliani*. Num illud N. COS. illum Consularum respicit? Num *L. Roscius Aelianus* Consul inter sua nomina etiam *Paculum* habebat?

M. ANTONIVS PRISCVS

Minime dubirandum viderur, eadem saepe gentes, & familias, & quidem non quoad nomina tantum, ac quae Romae erant, in Coloniais, & Municipis, reperiri, quod pluribus exemplis in medium adductis evincere esset. En in hac nostra Tabula gentem *Antoniam*, & in ea illustre praenomen *Marcum*. Hoc idem nomen *M. Antonius Priscus* occurrit in Inscriptione *Anniae* apud *Cl. Muratorium* pag. mcxxxii.

MARCO ANTONIO PRISCO
ANTONIA M. F. TERTVLLA
MATER CALAMITOSA
VNO TEMPORE DVORVS AMISSIS
FILIIS SVIS DAT.

Idem autem hic esse, qui *M. Antonius Priscus*, quo de agitur, non videatur.

L. ANNIVS SECVNDVS

En

En aliam Romanam gentem *Anniam*, quae pariter Coloniam, vel Municipium, inhabitat; & *Annius Secundus* memoratur, etiam in vetusto Lapide apud laudatum *Muratorium pag.* DCCLXXIX. qui in Montefilice existere dicitur.

L. ANNIVS. P. F. FAB. SECVNDVS
TRIB. MILITVM PRAEF. I. D. C.
V. R. A. E. R. C. F.

At non statim dixerim & hanc gentem, eandem ac Romanam origine, & adnatione, fuisse, quamvis non me fugiat Romanas familias in Colonias deducitas esse.

II. VIR QVINQVENN.

Princeps Coloniarum, & Municipiorum, Magistratus Duumviratus erat, quamvis aliter aliae Coloniae interdum adpellarent, ut *Aediles, Dictatores, Consules, Praetores*; & quales Consules Romae, tales Duumviri in Colonis. Duumviratus quoque annuus erat post *Augusti* tempora; quum antea incerti temporis fuisse, & quinquemestrem, & semestrem, & annum etiam, doceat *Nerisus*. Duumviri ex Decurionum, qui veluti Coloniae Senatum formabant, corpore legebantur, at non ex quibuslibet quidem Decurionibus, sed ex posterioribus. Hi duobus fascibus alternatim, non secus ac Romani Consules duodecim, temporis progressu uti sunt; quare *Honorius* Imperator, eorum potestatem, *potestatem fascium* adpellat, in *Leg. Duumvirum* 53. *Cod. de Magistr. Municipal.* Coloniae enim omni cultu usque ad ambitionem imitari, ac spirare studebant urbem parentem, cuius ex utero incolae traduces ad alias inhabitandas terras mittebantur, ut ait *Pitiscus*, qui de Duumviris, & eorum honoribus egregie differtat. Duumviri tribus ante, aut pluribus mensibus, quam Magistratum inirent, nominabantur, ut si forte iustam recusandi causam habuissent, alii eorum loco, congruo tempore, substitui possent, *L. 1. Cod. de Magistr. Municip.* Kalendis vero Martii Magistratum nominabant, inquit *Constantinus*, seu *Constans*, Augustus, *L. 28. Cod. Theod. de Decurionibus*, ut ipsendidorum honorum, munerumque, principia primo tempore procurentur. Creati olim populo munus gladiatorum edebant, id est, aliquot paria gladiatorum ad certamen committebant. Quum autem Magistratum inibant, soliti sunt Decurionibus singulos, vel binos, denarios largiri. Non unius generis erant Duumviri, quibus de agit *Pitiscus* laudatus, & occurrunt passim in Indicibus *Gruterianis*, aliorumque *Eruditorum*, qui antiquas Inscriptiones conlegerunt. Nos tamen haec de Duumviris, summo Coloniarum & Municipiorum Magistratu, loquuti sumus, a quibus differebant Duumviri Quinquennales, ita dicti, quod iudicandi munere quandoque quinquennio fingerentur. Istorum Duumvirorum distinctio apertissima est in lapide *C. Aediti*, qui ita habet: II. VIR II. VIR. QVINQ. Sicuti a IIII. Viris Iuri dicundo, IIII. Viri Quinquennales diversi erant. Ecce antiquam Inscriptionem *C. Veridieni* III. VIR. IVR. DIC. IIII. VIR QVINQ. ut alias omitam. Duumvirum Quinquennalium mentionem habemus in insequentibus Inscriptionibus apud *Muratorium pag.* CCXXV. & CCCCLXXX. & in sexcentis aliis.

C. CAESAR AVG. GERMANIC. IMP. P. M. TR. P. COS
CN. ATEI. FLAC. C. N. POMP. FLAC. II. VIR Q. V. I. N. C.
SAL. AVG. Alia

Alia

C. OBINIVS C. F. RVF
 SEX. MVINIVS. C. F.
 II VIRI QQ. EX D. D.
 P. P. N-S OO DCIIX
 AD. EORVM PECVARI
 VIAM STERNENDAM
 CQERARVNT

Duumviri Quinquennales aliquando erant Duumviri *Iuridicundo*, ut habetur in lapide Tergestino apud Gruterum, pag. cccclxxxviii. & in aliis monumentis apud Muratorium pag. dccxxxvi. dccxxxix. Aliquando Duumvir *Aedilis*, apud eundem Muratorium pag. dccv. Aliquando Duumvir *Censoria potestate*, ut habetur ibidem pag. cxxxv. Et quoniam Duumvirum Censoria potestate mentio incidit, animadvertendum est, *Pitiscum* opinari Duumviros Quinquennales, Censoribus quibusdam similes fuisse, *Val. Chimentellii* vestigiis insistentem, qui ita in Libro *De honore Bisellii Cap. V.* scribit *Quinquennales extra Romam Censoribus quibusdam similes in suis Civitatibus praeferre*: sic & *Quinquennii spatium censorii faciendae*, unde nomen *Quinquennalis* huic honori. Sed & ipsum *Pitiscum* diserentem audiamus: *Quinquennales ego Coloniae Censores interpretor* *Censores, Censumque, in Coloniae fuisse, vel ex S.C. de XII. Coloniae, quae Quintis Fabio, & Fulvio Cos. abnatiscent milites dare, quod exstat apud Livium xxix. 15. in promptu est.* Consulatur idem in voce Duumvir, & in voce *Quinquennalis*. *Quinquennalis Magistratus* meminit *Apuleius Lib. x. Metam. Thyasus*, inquit, *gradatim permenfis honoribus quinquennalis Magistratus fuerat destinatus, & ut splendori capeffendorum responderet fasces, munus gladiatorum triduanis spectaculis pollicitus, latius munificentiam suam protendebat.* Verum tamen est alios quosdam etiam Magistratus, praeter Duumviros, fuisse Quinquennales. Ecce in Inscriptionibus apud Gruterum occurrit *Decurio Quinquennalis cccclxxxviii. 7. Quae flores Quinquennales*, forte apud eundem pag. cclv. 3. & apud Muratorium pag. cccclxxxiii. 2. *Patroni Quinquennales* apud Muratorium pag. dclxiii. 4. *Magister Quinquennalis*, apud Muratorium pag. dclxxxvii. 4. dcxcv. 7. dcxxiii. 1. dclli. 3. *Quartumvir Quinquennalis*, apud eundem Muratorium pag. x. 1. ccclxvii. 1. dxii. 2. dxx. 1. & alibi passim. *Quirinalis Quinquennalis*, apud Muratorium pag. dclxxxiii. 5. *Septemviri Quinquennales*, apud eundem pag. ccxcii. 4. dccc. 1. *Triumvir Quinquennalis*, apud eundem pagina dccxxxviii. 2. dcllxv. 7. Invenio etiam in antiquis Lapidibus *Quinquennalis*, & *Quinquennales*, absolute, & simpliciter positos, ut apud laudatum Gruterum pag. cccxi. 2. & apud Muratorium pag. cccclxxxviii. 2. cccviii. 1. & alibi passim. Insuper occurrit *Quinquennalis perpetuus* apud eundem Muratorium pag. cxcviii. 1. dxv. 5. & apud Gruterum pag. ccccxiv. 2. mxxxiii. 10. Hinc *Quinquennalitatis annus* apud eundem Gruterum pag. cccxxii. 8. *Quinquennalitatis honor* apud Muratorium pag. dccxii. 4. *Quinquennalicia potestate* apud Gruterum pag. cccxcxi. 7. Ita etiam *Spartianus*, de *Hadriano* agens, scribit: *In patria sua Quinquennalis: & idem Hadriae Quinquennalis, quasi in alia patria.* Ipse quidem puto cum *Pitisco*, licet varios Magistratus viderimus esse Quinquennales, tamen, quum *Quinquennalis* simpliciter dicitur, unum Magistratum Coloniae praecipuum significari, seu II Viri, seu III Viri, habito respectu magnitudinis, & parvutatis Coloniae, esse, nisi me-

melius *Norifus* opinatur III Viros introductos, quam II Viri iam fuissent aboliti. Dicebantur autem *Quinquennales*, quia per *quinquennium* Magistratum istum agebant. Quam autem superius II Viros, & II Viros *Quinquennales*, distinctos fuisse viderimus, qualemnam Magistratum hos *Quinquennales* Duoviros esse dicemus? Iam vidimus *Chimentellum*, atque *Pitiscum*, Censoribus quibusdam similes eos existimasse; nam *Censura* Romae primum *Quinquennalis* fuit; quae quidem dignitas summa erat, quare eam non absurde *Plutarchus* in *Catone Maiore*, omnium honorum apicem adpellavit. Ità in *Coloniis*, & *Municipiis*, *Quinquennialitatis* honor summus, & praecipuus haberi potuit, ut lubentius gereretur, quam simplex *Duumviratus*. Sed haec omnia recte processerint; scrupulum tamen iniicit *Apuleii* locus superius productus, in quo *Quinquennali* Magistratui falces tribuuntur, qui, ut vidimus, *Duumvirum* proprii erant, qui *Consules* Romanos exhibebant quodammodo. Quare in hoc mihi haeret aqua, & non liquere pronunciandum est.

DECURIONVM NOMINA.

Dum de II Viris verba faciebamus, de *Decurionibus* etiam obiter egimus. *Decuriones* igitur in *Coloniis*, & *Municipiis*, erant, qui Romae *Senatores*, *Romani Senatus* simulacrum, ad imitationem *Vrbis Dominantis*, ut loquitur *Iustinianus Novell. xxxviii.* atque ut hic ex *Senatoribus*, ita in illis ex *Decurionibus* eligebantur *Magistratus*; eratque id in illis *Decurionum* Decretum, quod Romae *Senatusconsultum*. Quare *Municipiorum*, & *Coloniarum*, *Senatores* vocabantur. Numerus *Decurionum* in unaquaque *Colonia* a *Triumviris*, qui eandem deducebant, constitutus erat. Postea *Decurionibus* accensebantur illi, quibus centummillium numum, nempe duorum millium, & quingentorum *scutatorum*, facultates erant. Censebatur etiam inter *Decuriones*, qui ultra viginti quinque iugera possidebat. Quum in ordinem recipereant, binos denarios, vel huiusmodi certam quantitatem, singulis Collegis distribuebant; & quoniam aliqua statua, aedificulaque, dedicaretur, aliquid eo nomine recipiebant. Illorum honores onera erant, de quibus *Pitiscus* in *Decurio*, quem consule, sicut in eo, quod de aliis generibus *Decurionum* scribit.

IN AERE INCIDENDA CVRAVERVNT.

Sicuti Romae *Censores* *Senatum*, *Senatoresque*, legebant; ita *Duumviri* *Quinquennales* in *Coloniis*, & *Municipiis*, *Decuriones*. *Censores* enim singulis iustis totum *Senatorum* ordinem diligenter examinabant, & in demortuorum locum, vel eorum, quos moverant, novos sublegebant. Explicto *Senatorum* legitimo numero, omnium nomina in tabulas referebant, & suo quemque loco iubebant recitare. Non aliter factum puto in *Decurionum* electione; & haec nostra *Tabula* illa ipsa esse videtur, in qua iusto peracto *Decurionum* nomina relata fuerunt a *Duumviris* *Quinquennialibus*. Moris autem erat apud antiquos in aere plerumque scribere, quare Romanae, aliarumque gentium, leges, in aere incidebantur, atque ita servabantur; cuius scribendi rationem sexcenta vetera monumenta, quae adhuc supersunt, luculente confirmant, ut *Senatusconsultum* de *Bacchanalibus* a viro docto *Matthaeo Aegyptio* illustratum; *Cenotaphia* *Pisana*, ut *Henricus Norifus* eorum enarrator luculentius adpellat; *Tabulae Eugubinae*, in quarum interpretatione multi frustra haecenus deludarunt; *Tabula honestam missionem* continens, quae in *Museo Mediceo* ad-

adservatur; nostra denique haec Tabula, ut infinitas alias silentio praeteream, quae apud Antiquarios occurrunt. Haec Decurionum nomina in nostra Tabula incisa c. l. x. v. sunt, quare dicendum est, etsi verum esset, quod *Norifius*, alique, habent, initio in Coloniae centum tantum Decuriones constitutos esse, ad primae Senarorum Romanorum institutionis fortasse imitationem, deinde tamen alios in illum ordinem adlectos fuisse non secus, ac Senatui Romano contigit, uti superius etiam innuimus.

PATRONI. C. C. V. V.

Sed iam videamus in quot genera, seu classes, nostrae Tabulae Decuriones distribuuntur. Primi occurrunt *Patroni*, qui forte causam publicam agebant, & erant veluti Reipublicae defensores. *Patroni*, & *Decuriones* occurrunt in antiqua Inscriptione apud *Muratorium*, pag. DXXII. 1. sed non ad Coloniae Senatum, verum ad NOMINA COLLEGI FABRVM ILIC. spectant. Quid autem literae illae C. C. V. V. significant, non illico dixerim. Num *Clarissimi Viri* exponendum est, & illustri hoc titulo Patroni decorabantur? An potius *Consulares Viri* legendum, ita, ut Patroni illi Consules Coloniae, vel Municipii, antea exstiterint? *Consul Municipalis* offenditur apud *Gruterum* pag. xc. 8. ccccl. 5. ccccxxxviii. 7. lxxxvii. 4. Insuper apud *Muratorium* pag. dcccxxi. 9. video Inscriptionem, in qua legitur *Consul, Decurio Coloniae, Quaestor, Duumvir*. Non me latet in Gruteriano Indice illud C. C. V. V. explicari *Calator Curiaus Virginum Vestalium*; at non video id quid ad rem nostram faciat. Sed *Patroni* ipsi inter se differebant. Ecce enim

PATRONI E. E. Q. Q. R. R.

Sed quid designent literae illae E. E. Q. Q. R. R.? Num *Equites Romani*? Equites Romani erant etiam in Coloniae, & Municipiis, ut videre est apud *Norifium* in *Cenographia Pisana Dissert. I. Cap. III.* Num *Electi Quinquennales Rationales*? *Davus* sum, non *Oedipus*. Alii Decuriones erant

QVINQVENNALICII.

Sicuti Romani Senatores a Magistratibus, quos ultimo loco gesserant, qui ex supremo ordine erant, alii *Quaestorii*, quidam *Tribunii*, multi *Aedilicii*, nonnulli *Praetorii*, *Consulares*, & *Censorii*, nominabantur, ac ut quisque maximo perfunctus erat Magistratu, ita dignitate supremam habebatur; ita inrer Coloniae, & Municipiorum, Decuriones similis distinctio fuisse videtur, & a Magistratibus, quos ultimo loco gessissent, denominabantur. Itaque heic nomine *Quinquennaliorum* designatos puto eos, qui antequam Decuriones creati sunt, *Quinquennales* fuerant. Non me latet, ut superius animadvertibam, & *Decuriones Quinquennales* exstitisse, & *Quinquennalicius* pro *Quinquennalis* usurpatum videri, apud *Gruterum* pag. cxxvi. 5. sed prior sententia mihi magis adridet. Occurrunt deinde in hac Tabula.

ALLECTI INTER QVINQ

Quos ego censuerim eos esse, qui inter Quinquennales allecti fuerant, antequam Decuriones iuberentur. *Adlecti* autem, vel *Allecti*, fuisse videntur illi, qui Magistrat-

stratu iam constituto, in eum deinde honoris gratia adlegebantur; vel qui, quum ius ad illum Magistratu non habuissent, tamen in eum deinde adlegebantur, & erant veluti Adscriptitia, & ut vulgo dicitur, *Extraordinarii*. Sic apud *Muratorium pag. mxcvi. l. i.* occurrat *Civis adlectus ob honorem Aedilitatis*; hoc est, ut ego opinor, adlectus inter cives, vel quia Aedilis fuerat; vel ut Aedilis esse posset, quod melius puto. Item apud *Gorium Par. 1. Inscript. Estrur. pag. 28.* *Colonus Adlectus*, hoc est Colonis adscriptus, offenditur *C. Vimbrius C. F. Scapia Canjo*, *Colonus Adlectus Decreto Decurionum Florentinorum*: quae quidem Inscriptio non omnino recte ibidem enarrata videtur. At non omnia possumus omnes. Hinc *Adlecti* in fere omnes Magistratus reperiuntur. *Adlectus Decurio*, in ordinem *Decurionum*, occurrit apud *Gruterum pag. xcix. 9. ccccxi. 5. cccclxviii. 9. mxxvi. 3.* & apud *Muratorium dclxxxiii. 9. dclxxiii. 7. mxxxi. 1.* & apud *Gorium laudata Par. I. pag. 308.* cuius Inscriptiois initium haec exscribam, non omnino enim expositum fuisse videatur in Adnotationibus: *Ca. Sentio. Ca. Fil. Ca. N. Ver. Felici. Dec. Decur. Aedilicio: Adl. D. D. D. Adl. Q. A. Officis. II. Vir. Q. Iuvenum.* Hic primus omnium quo anno *Dec. Adl. est. & Q. A. fact. est. & in. proxim. annum II. Vir. designat. est. Quinq. Curatorum. Navium. Marinar. gratis. Adlect. inter. Navicular. Maris. Hadriatici. & ad. Qua. drigam. Fori. Vinari &c.* Haec autem ita lego: *Cneio Sentio, Cneii filio, Cneii nepoti, Terentina, Felici, Decurionum Decreto Aedilicio Adlecto, Decreto Decurionum Decurioni Adlecto, Quinquennali Aedili Officis, Duumviro Quinquennali Iuvenum.* Hic primus omnium, quo anno *Decurio adlectus est, & Quinquennalis Aedilis factus est, & in. proximum annum Duovir designatus est. Quinquennalis Curatorum navium marinarum, gratis Adlectus inter Navicularios maris Hadriatici, & ad Quadrigam fori vinari &c.* Hinc satis elucet, ut quis adlegeretur, interdum pecuniae vim, aut rem aliam, erogare solitum fuisse; patet etiam *Aedilicio Adlecto* reperiri. *Adlectus inter Consulares* offenditur apud *Murator. pag. mxi. 2. mxxxi. 2.* *Adlectus inter Patricios* apud *Murator. pag. dclxxvii. 1. dclxlvi. 5. dccc. 7. dcccclviii. 4.* *Adlectus inter Praetores, & Praetorios*, apud eundem *Muratorium pag. lix. 1. dclxxxii. 2. mci. 3.* *Adlectus inter Quaestorios* apud eundem *pag. mxi. Adlectus inter Tribunicios* ibidem *dccxi. 3.* *Adlectus Decurialis* ibidem *pag. dclxxvii. 6.* *Quaestor Adlectus inter Duumvirales* ibidem *pag. dxi. 6.* Ex huiusmodi Inscriptiombus existit, atque eminet, vocem *Adlectum* de omnibus Magistratibus, & ordinibus indiscriminatum usurpari, non vero de Romanis Senatoribus tantum, inter quos *Adlecti* erant, de quibus doctissimus *Guil. Budaens* in *Adnor. Prior.* in *Pandectas* ita commentatur. *Adlecti etiam dicebantur eodem auctore (hoc est Festo) qui propter inopiam ex equestri ordine in Senatus sunt numerum assumti.* Inde illud *Tranquilli* in *Caesare*: *Peregrinis in Senatum adlectis libellus propositus est, ne quis Senatori novo curiam monstrare velit.* Hodie autem *Adlecti, Adscripti*que, vocari possunt Latine in Collegiis Magistratum, qui vulgo creati, & *extraordinarii* vocitantur, ut nonnulli sunt hodie inter *Rationales, & Praefectos rationum*, quos *Clericos, Magistrosque computorum*, adpellamus. Hi autem *Adscripti, Adlectique* a Graecis *παριγραμματούχοι* dicuntur. Itaque *Lucianus* hos Deos *παριγραμματούχοι* adpellat; quos *Cicero* *Maionum gentium* vocitavit, quasi iam inde ab initio in *Deorum albo* connumeratos; *παριγραμματούχοι* vero *Herculem, Liberum, Ganimedem*, quos etiam *πύλοισι* vocat, quasi incolas, advenasque, Deos, hoc est *adscitos, adscriptitos, adoptivos.* De *Apolline* enim loquens ita inquit: *παριγραμματούχοι* in τὸν δῖον λαβόμενοι,

id est, scriptus in duodecim Deorum albo. Haftenus ille. Hi autem Adscriptitii, & Adlecti, a Graecis etiam *ἰστυγγοὶ* dicebantur, ut ex duabus Articulis Inscriptionibus constat, quas Sponius refert, & quas ego iterum excudendas curavi in primo Volumine Operum *Io. Meursii*; ibi enim post recensitos Ephobos, et *ἰστυγγοὶ* adscribuntur. Sicuti autem *Quinquennialicii* dicuntur, qui Quinquenniali Magistratu functi sunt, ita

II VIRALICII

adpellantur, qui iam II VIRI fuerant, & II. Viri quidem simpliciter dicti, qui a II Viris Quinquennialibus diverti erant, ut superius observabamus. Hic autem animadvertendum, Quinquennialicios anteponi II. Viraliciis, quasi maior honor haberetur Quinquennialitatis, quam Duumvirates. Licet enim Duumviri essent veluti Consules Colonialium; Duumviri Quinquennales erant veluti Censores, ut iam dicebamus. Quem autem praetereat Censores Romanos tantum suum Magistratum fecisse, ut alios a se obitos ne nominarent quidem, sola censoriae dignitatis commemoratione contenti? Mitari igitur non subest, si Censores etiam Colonialium se Duumviris anteferrent. Post Duumviralicios

AEDILICII

veniant, qui scilicet Aedilitatis honorem gesserant. *Aedilicium Adlectum*; & Aedilicios Senatores, qui postquam Aediles fuissent, Senatores creati fuerant, tempestive adnotavimus. Sed simpliciter etiam *Aedilicios* occurrit apud *Gruterum* pag. cccxiii. 2. ccccxviii. 6. & *Aedilicius* ter pag. mxcvi. 7. At in Inscriptionibus *Aedilicius*, pro *Aedilis* usurpatum interdum censo, quasi Aedilicia potestate ornatus, vel honores Aedilicios consequutus. Haud aliter

QUAESTORICII

sunt qui Quaestoris munus obiverant.

PEDANI

autem erant ii Decuriones, qui Pedariis Romae Senatoribus haud dissimiles censendi videantur *Gellius Lib. iii. Cap. xviii.* negat a quibusdam *Pedaneis* recte dici, & *Pedarius* dicendum pertendit. In nostra Tabula nec *Pedanei*, nec *Pedarii* scriptum est, sed *Pedani*, quod forte eo temporis ita pronunciaretur. De Pedariis igitur Senatoribus haec scribit laudatus *Gellius*. *Non pauci sunt qui opinantur Pedarios Senatores adpellatos, qui sententiam in Senatu non verbis dicerent, sed in alienam sententiam pedibus irent. Quid igitur cum SENAT. Consult. per discessionem fiebat, non ne universi Senatores sententiam pedibus ferebant? Atqui haec etiam vocabuli istius ratio dicitur, quam C. Bassus in Commentariis suis scriptam reliquit. Senatores enim dicit in veterum aetate, qui curulem Magistratum gessissent, curru solitis honoris gratia in curiam vehi, in quo curru sella esset, supra quam considerent, quae ob eam causam curulis adpellaretur. Sed eos Senatores, qui Magistratum curulem nondum ceperant, pedibus itavisse in curiam. Propterea Senatores nondum maioribus honoribus sumctos, Pedarios nominatos. M. autem Varro in Satyra Menippea, quae ita incipit inscripta est, Equites quosdam dicit Pedarios adpellatos.*
Vi-

Videturque eos significare, qui nondum a cens. in Senatum lecti, Senatores quidem non erant; sed quia honoribus populi usi quidem erant, in Senatum veniebant, & sententiae ius habebant. Nam & curulibus Magistratibus functi, qui nondum a Censoribus in Senatum lecti erant, Senatores non erant. Et quia in postremis scripti erant, non rogabantur sententias; sed quas principes dixerant, in eas descendebant. Hoc significabat editum, quo nunc quoque coss. cum Senatores in curiam vocant, servandae consuetudinis causa translatio utuntur. Verba edicti haec sunt: Senatores, quibusque in Senatu sententiam dicere licet. Versum quoque Laberii, in quo id vocabulum positum est, notari iussimus, quem legimus in Mimo, qui Scriptura inscriptus est.

Caput sine lingua pedatiae sententia est.

Hoc vocabulum a plerisque barbare dici animadvertimus, nam pro Pedarii Pedaneos adpellant. Quom autem ad formam Romanorum Senatorum Decuriones instituti essent, ex Gellii verbis facile intelligere est qui Decuriones Pedani dicerentur. Post eos ultimo loco scribuntur

PRAETEXTATI,

quos, qui nam essent, haud facile dictu arbitror. Romae quidem Senatoria vestis erat tunica latī clavi, ut discimus ex Suetonio in Iulio Caesare, & Augusto. Praetexta autem utebantur alii Magistratus omnes tam Romae, quam in Colonia, & Municipiis, imo & Collegiorum, ac Vicorum Magistris. Livius xxxiv. 7. *Purpura viri utemur Praetextati in Magistratibus, in Sacerdotiis; liberi nostri praetextis purpura togis utuntur: Magistratibus in Colonia, Municipiisque; hic Romae infimo generi Magistris vicorum, togae praetextae habendae ius permittimus: nec ut id viri solum habeant tantum insigne, sed etiam, ut eo crementur.* In nostra igitur Tabula Praetextati Decuriones intelligi fortassis valeant, infimi, extremique ordinis; quare non lato clavo Senatorio insigni, ut alii, sed Praetexta forte utebantur. Quo quidem ordine Decuriones scriberentur in nostra Colonia iam vidimus, quo vero sederent Senatores Romani nunc dispiciendum. Igitur primi erant maiores Magistratus, Consules, Praetores: quod si Censores essent in Senatu [non enim Censura perpetuus Magistratus fuit, sed quarto quoque anno ad censendam civitatem creabantur] infra Praetores, proxime tamen, sedisse crediderim. Sederant deinde minores Magistratus, Aediles curules, Aediles plebis, Quaestores, tum qui Magistratus gesserant, ordinatim, Consulares, Praetorii, Aedilicii, Quaestorii: de his autem singulis ordinibus, ut quisque Magistratum primus gesserat: quae sunt Samuel, Pitisei verba. In nostra vero Tabula Decuriones hoc ordine scribuntur:

Patroni C. C. V. V.

Patroni E. E. Q. Q. R. R.

Quinquennialicii.

Allecti inter Quinq.

II. Viralicii.

Aedilicii.

Quaestoricii.

Pedani.

Praetextati.

Post

Post haec omnia animadvertendum puto, quae Gentes inter hos Decuriones habebantur. Hae secundum elementorum ordinem digestae sunt. *Antonia, Aedunia, Aelia, Annaea, Abuccia, Annia, Aemilia, Aibanua, Apronia, Astoria, Aurelia, Agria, Attia, Betitia, Bruttia, Balonia, Balba, Claudia, Caecilia, Caelia, Caefellia, Curia, Clodia, Clatia, Ceta, Calpurnia; Carinatia, Didia, Domitia, Dasiunia, Esquilis, Ennia, Eggia, Furia, Flavia, Faenia, Fulvia, Fabia, Fufidia, Gaviua, Gavellana, Gubia, Graecidia, Gavia, Herennia, Iunia, Iulia, Kanuleia, Lorenia, Lucilia, Ligeria, Libuscidia, Licinia, Marcia, Munatia, Novia, Pontia, Papiria, Peticia, Pacilia, Pomponia, Pompeia, Publicia, Rustia, Stasia, Satrenia, Sulpicia, Servilia, Silia, Sergia, Triccia, Tedia, Terentia, Timinia, Valeria, Vibia, Vifia*. Vbi hoc signum II post Decurionem adscribitur, ut inter *II. Viralicio A. Caefellius Proculus II*; denotari videtur, vel iterum illum Decurionem fuisse; vel his Duumviratus honorem gefisse. Quando autem in agro Canusino haec Tabula reperta est, & heinc subspectio oriri potest, eam ad Canulium spectasse, quae de Canulio *Cellarius* in sua *Geographia Antiqua* literis mandavit, heic adrexam. Ea sunt *Lib. II. Cap. ix. sect. iv.* in descriptione Apuliae: Post *Asculum*, inquit, & *Salapiam Ausidus* fluvius decurrit, quem supra satis descripsimus. Dextrae ripae adpositum *Canusium* oppidum, Straboni, & Ptolemaeo *Kanousion*, hodie Canosa; quod is *amnis* praefluit, ut Plinius modo dixit: sive, ut Mela, *Canusium attingit*. Perfugium Romanis post Cannensem cladem. Livius *Lib. xxi. Cap. 1.* (ex minoribus castris in maiora) *ad sexcentos evaserunt*, atque inde protinus, alio magno agmine adiuncto, *Canusium incolumes perveniunt*. Et *Cap. lrv. Varro ipse Canusium copias iraduxit*. Et iam aliqua species consularis exercitus erat: *moenibusque se certe, si non armis, ab hoste videbantur defensuri*. Geonile *Canusinus*. Livius *Lib. ix. Cap. xx. Ex Apulia Teanenses, Canusinique*. Horat. *Lib. i. Satir. x. vers. 30. Canusini more bilinguis*; quia & Graece, & Latine loquebantur. Silius *Lib. x. vers. 389.*

Iam Latius sese Canusina in moenia miles

Colligere

Cellarius Canusium Coloniam a *M. Aurelio* Imperatore deductam fuisse ignoravit; & id exstare videtur ex Inscriptione apud *Muratorium*, quae ita habet *pag. DCLIX.*

.....ELIO AVG. LIB.
.....ELIO APOLAVSTO
PANTOMIMO
...VSTALIVM QQ
...ONIS. E. TEMPORIS
SVI PRIMO
...ONIA AVRELIA
..G. PIA CANVSIVM
D. D.

Hanc ita suppleri posse censet Clarissimus *Muratorius*; *M. Aurelio Augusti Liberto Aurelio Apolausto Pantomimo Augustalium Quinquennali Hieromicae temporis sui primo Colonia Aurelia Augusta Pia Canusium Decurionum decreto, vel dedicavit*. Duumviri Canusini meminit alia Inscripção apud eundem *pag. MXXXVII*. Alios Magistratos Canusinus memoratur apud *Gruterum pagina CCCCXLIV*. Canusini autem mentio apud *Gudium* quoque *pag. CCCXLII.*

2021

1.4.279

206

I
S
C
S
L
C
P
T
M
D
Q
A
T

2

1.4.279

1. 2. 27^e

17

8

8

1-4-27

65636927

MC

